

BAĞIMSIZLIK
DEMOKRASİ
SOSYALİZM
İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SİYASİ HABER VE YORUM DERGİSİ SAYI: 263 22 NİSAN 1980 10 LIRA

1 Mayıs'a doğru

DİSK, 1 Mayıs'ı kutlamak için 6 il valiliğine başvurmuştur. Basından anlaşıldığına göre, daha şimdiden İstanbul ve - sıkıyönetim bölgesi dışındaki - iki ilin valileri bu başvuruyu reddetmişlerdir. Böylece, emperyalizmin ve işbirlikçisi tekelci sermayenin has temsilcisi Demirel ve iktidarı, 1 Mayıs'a ilişkin baskıcı, yasaklayıcı tutumunu şimdiden açıkça ilan etmiştir. Demirel, işçi sınıfımıza ve bütün demokrasi güçlerine, "1 Mayıs'ı kutlamanıza izin vermeyeceğim", diyerek fütursuzca meydan okumaktadır.

Bu durum, 1 Mayıs 1980'i, tekelci sermayenin - çok önceden başlayan, daha da yükseleceği ve devam edeceği açıkça anlaşılan - ekonomik, politik ve ideolojik saldırıları karşısında, işçi sınıfımızın ve tüm emekçilerin "dur" diyeceği bir gün, bir simge olarak daha bir önemle önümüze koymuştur. 1980'nin 1 Mayıs'ı, antifaşist mücadelenin yükselmesinde önemli bir adım, derlenip toplanmaya imve olma özelliği kazanmıştır.

Açıkça ve kesinlikle bilinmelidir, Türkiye işçi sınıfı ve yandaşları, zorlu mücadelelerle, şehitler verme pahasına, dış söker gibi kazanılan bu hakkı mutlak kullanacak, ona mutlak sahip çıkacaktır. Bu alanda karşılaşılabileceği engelleri dün nasıl aşmış, bugün de - ama daha da güçlü olarak, daha bir inanç ve kararlılık içinde - aşacaktır. Kazanmış olan bir hakkın kullanılmasına konan yasağın tanınmaması için, bugün, düne göre daha çok olanak vardır. Bugün, birlikte davranma, ortak iş yapma alışkanlıklarımız daha da gelişmiş, eylem birliği zorunluluğu önemli ölçüde bilinçlere çikartılmıştır.

1 Mayıs 1980'i, Türkiye'de ve özellikle işçi şehri İstanbul'da, tıpkı 1976'daki gibi, yığinsal ve görkemli olarak kutlamanın hazırlıklarını hızlandırmak görevi ile karşı karşıyayız. Tüm bilimsel sosyalist, ilerici, yurtsever, demokrat kişi ve örgütler, yasak söylemlerine ve ihtimallerine karşın, 1976 1 Mayısına hazırlandıkları gibi hazırlanmalıdırlar.

1 Mayısımız böyle alındığında, bu özü ile bilince çıkartılıp gereği için uğraş verildiğinde, karşımıza dikilecek engellerin aşılması, yalnızca taktik bir sorun, bir yöntem sorunu olarak gündeme girecek ve elbette bu çerçevede gereği yerine getirilecektir.

Bugünden hepimizi bekleyen görev, üretimi durdurma silahımızı kullanılabılır duruma getirmek, bu yoldaki hazırlıkları tamamlamak, ortak iş yapmayı, birlikte davranmayı önüne koymak, bu tarihsel günü "sol içi rekabet" haline getirmemeye özen göstermektir. Son bir haftayı, birliğimizi pekiştirmenin, ortak eylemin örgütlülük ve etkinlik düzeyini yükseltmenin olanaklarını artırmak için eksiksiz değerlendirmeliyiz.

1 Mayıs'a bu anlayışın kararlılığı ile girebilirsek, 1 Mayıs sonrasında tırmandırılacak baskı ve saldırıları da göğüsleyebilir, durdurabiliriz. İstanbul'un terkedilmeyeceği, Türkiye'nin 1 Mayıs Alanı olacağı noktasındaki kararlılığımızı, 1 Mayıs sonrası için de, bugünden haykırarak durumundayız.

ZEKİ KILIÇ

1 MAYIS İÇİN GÖREV BAŞINA!

1 MAYIS
İŞSİZLİĞİ, PAHALILIĞI,
YOKSULLUĞU YARATANLARA KARŞI
BİRLİĞİMİZİ, DAYANIŞMAMIZI,
MÜCADELE KARARLILIGIMIZI
GÖSTERME GÜNÜDÜR.

EN GENİŞ SAFLARLA
GÖREVE HAZIRLANALIM!

YÜRÜYÜŞ

5
YAŞINDA

YÜRÜYÜŞ 5 yaşını doldurdu.

YÜRÜYÜŞ 5 yıl boyunca, bağımsızlık, demokrasi sosyalizm mücadelesinin örgütlü saf- larında, kararlılıkla, ödünsüzce yer aldı. 5 yıl boyunca faşist teröre ve faşist hareketin her türlü saldırısına, tekelinin işçi sınıfına ve emekçi halka düş- manlığına, emperyalist bağımlılık zincirine karşı savaştı. Bilimsel sosyalist hareketin ve proletarya enternasyonalizminin yılmaz takipçisi oldu.

YÜRÜYÜŞ'ün politikasına her zaman sınıf kını egemen oldu. Düşmanları çoğaldı, türlü baskılara uğradı. Ama onun dastu işçi sınıfıydı. 5 yıl, sınıf mücadelesinin olanca keskinliği içinde, ateşli mücadele koşu- larında geçen bir dönem oldu.

YÜRÜYÜŞ'ün kavgası, sınıf kavgasıdır! İşçi sınıfının zaferine kadar sürecek bir kavga!

YÜRÜYÜŞ'E YASAK KONAMAZ

ELAZIĞ - Elazığ'da günlük olarak yayınlanan "Turan Gazetesi"nin 1 Nisan 1980 tarihli sayısında, Elazığ Valiliği'nin almış olduğu bir kararla, büyük bir çoğunluğu işleri nitelikte olan gazete, dergi ve yayınlar "basımı, dağıtımı, alımı, satımı, FTT ile iletişimi, taşınması ve ulundurulması"nın yasaklandığı belirtiliyor.

Elazığ Valiliği'nin almış olduğu bu yasa dışı, bir o kadar da gerici kararın kapsamı içinde YÜRÜYÜŞ de bulunuyor. Elazığ'ı faşist işgale terk edenlerin, ilericî-sosyalist yayın organlarına yasak koyma yetkileri yoktur. Hele YÜRÜYÜŞ'e yasak koymak, Elazığ Valisinin hiç mi hiç harcı değildir. Antifaşist güçler, antidemokratik baskıları aşmayı bileceklerdir!

DAHA İLERİ GÖREVLERE DAHA İLERİ EYLEMLERE

Kitle eylemleri ve direnişle- ri, toplumun çeşitli kesimlerin- de yaygınlaşarak sürüyor. On- binlerce işçi şu anda grev ça- dırlarında. Onbinlercesi, greve çıkmaya hazırlanıyor. farklı politik eğilimlere sahip işçiler, hak mücadelesinde zulme ve sö- mürüye karşı birleşiyorlar. Te- kellerin demagogilerine, yalan- larına karşı aynı sesi yükselti- yorlar. İşten atılma, açlığa mahkum olma, faşist terör ör- güdülerinin ve kolluk kuvvetleri- nin saldırılarıyla karşılaşma, hapis, işkence vb. sorunlar ara- larındaki birliği ve mücadele ateşini güçlendiriyor. Toplu- mun diğer kesimlerinde de, ha- yat pahalılığına, zamlara, işten çıkarılmaya ve sürülmelere, öğ- retim kurumlarının faşistleştiril- mesine karşı mücadele yüke- liyor. Aynı anda çok yaygın boyutlara ulaşmış görünümde olması da, tek tek birimlerde gelişen tepkiler ve düzenlenen yerel eylemler gözönüne alındı- ğında, işçi sınıfının dışındaki toplum kesimlerinde hareket- lenmenin de ne denli önemli düzeye eriştiği anlaşılıyor.

Kitle eylemleri ve direniş- ler, salt yaygın boyutlar kazan- mış olsaydı değil, eylemlerin çeşitliliği ve düzeylerinin gide- rek yükselmesi ile de dikkati çekiyor. Grev hakkının kullanıl- masında yanında, fabrika işgal- leri, gösteri yürüyüşleri, daya- nışma grevleri bölgesel iş dur- durma ve yavaşlatmalar artık işçi sınıfının mücadelesinin kes- kinleşmesine koşut olarak gün- deme getirdiği eylemler olarak ortaya çıkıyor. İşçi sınıfı, toplu- sal yaşamın ve üretimin kendine tanıdığı olanakları ve silahları sınıf bilincinin yüksel- mesine paralel olarak daha ak- tif biçimde değerlendiriyor, kullanıyor.

Kitle eylemleri ve direnişler, örgütlülük düzeyi ve kazandı- ğı içerik açısından da ileri bir aş- maya ulaşmış bulunuyor. Artık

işçi sınıfı ve diğer emekçi ke- simler salt ücretlerin yükselti- lmesi, hayat pahalılığının önü- nin alınması, çalışma koşulları- nın düzeltilmesi, vb sosyal ve ekonomik istemlerle yetinmi- yorlar, tekelere, büyük toprak sahiplerine ve onların iktidarlara karşı yönelen doğrudan si- yasî içeriği olan eylemler için- de yer alıyorlar. Eylemlerin ör- gütlülüğü ise, her birimde, poli- tik yani ağır basan eylem biri- ği komitelerinin oluşturulması ve işlevli kalınmasına paralel olarak gelişiyor., zaafılarından hızla arınıyor.

İşçi sınıfımızın politik hare- ketinin ve tüm demokrasi güc- lerinin önünde, emekçi yığınla- rı, daha ileri görevlere, daha il- eri örgütlülük ve döğüşkenlik dü- zeyine hazırlama görevi dur- maktadır. Bugün, bunun olan- akları da vardır. Faşizmin sal- dırlarının azgınlaştığı, doğrudan işçi sınıfının ekonomik ve politik haklarına yöneldiği şu günlerde, hem daha etkili kitle- sel mücadele araçlarının günde- me getirilmesi ve hem de bu araçların doğrudan güncel siya- si görevlerle bağlantılı olarak ele alınması sonsuz önem taşımak- tadır. Ve hiç kuşkusuz, faşist tirmanışa ve gerici, antidemokratik girişimlere karşı dünyanın çeşitli ülkelerinde defalarca ba- şarıyla kullanılmış olan genel grev silahı bu noktada özellikle önem kazanmaktadır.

Bugünkü verili koşullarda genel greve, ne ulaşılması müm- kün olmayacak bir hayal ve ne de herşeyi çözecek, birden tüm düşümleri kesecek, yığınları esenliğe çıkaracak bir araç ola- rak bakılmaktadır. Genel grev si- lahı, işçi sınıfının mücadele si- lahlarından hiç kuşkusuz en ö- nemli olanıdır. Böyle bir sila- hın, bir tabu olarak, diğer tüm mücadele araçlarından so- yutularak ele alınması kaçınıl- maz olarak, bu silahın da kul- lanılabilmesinin şartlarını ortad- ın kaldıracaktır.

YILMAZ DEREBAŞI

Türkiye İşçi Partisi'nin "NATO'YA HAVIR" kampanyasında bildirici dağıttıran, emperyalizmin bastırması NATO uşağı faşistlere kampe- ce kursandı. O, bir yurtseverlik, partizanlık simgesidir. Bayrağı yol- dularının bilincinde yükseliyor.

Taşdıkkı bayrak gibi seni
Panzerlere karşı, faşizme karşı,
kahpe kurşunlara karşı!
Beyninin ışığını, yüreğinin ateşini
ve Partî kurtarı
taşdıkkı bayrak gibi!

Öte yandan, mevzili eylemleri, yığınların genel grev silahını etkin biçimde kullanabilmesi için birer basamak olarak değerlendirilebilir. Bu yaklaşım zorunlu olarak, her grevi, her direniş, her gösteriyi, yığınları bir ist eylem biçimine hazırlama görevini bilerek ele almayı beraberinde getirecektir. Aynı kapsam içinde, en başta işçi sınıfının politik duyarlılığının artırılması, işyerlerinde, fabrikalarda güncel siyasi hedefler doğrultusunda ajitasyonu ve propagandanın geliştirilmesi yaşamsal öneme sahiptir.

Lafının sık sık edilmesi, ağzı- dan hiç düşürülmemesine rağmen, en iyi şekilde kullanılması şartlarının yaratılması doğrultusunda hiç bir şey yapılmaması, genel grev silahının da etkisizleştirilmesi, işçi sınıfının bu çok önemli silahtan mahrum bırakılması sonucunu yaratabilir. Bu yüzden, özellikle, sendikalar hareketin bugün içinde taşıdığı zaafılarından hızla kurtulmasını sağlamak önemli bir görevi oluşturmaktadır. Genel grev silahının etkin bir bi-

çimde kullanılabilmesi için ise hiç kuşkusuz sendikalara büyük görev düşmektedir. Bu noktada diğer eylemler için de geçerli olan, ama politik yanı ağır basan genel grev için daha da vazgeçilmez konuma yükselen genel politik önderlik sorunu öne çıkmaktadır. Bilimsel sosyalist platformdaki hareketlerin birliğinin sağlanması, sendikalar hareketinin içinde, taşıdığı zaafılarından kurtarılması açısından bir kere daha önem kazanmaktadır.

Bugünkü koşullarda faşist tirmanışa girilecek, demokratik hak ve özgürlükler üzerinde ki kısıtlamaları ortadan kaldırmak için önemli bir silah olarak gündeme gelen genel grev ilişkisi görevlerin yerine getirilebilmesi ile merkezi ve yerel eylem birliği çalışmalarının geliştirilmesi sıkı sıkıya birbirine bağlıdır. İşyerlerinde, fabrikalarda, ve bölgesel eylemlerde, gözlenen olumlu gelişmeler, son derece verimlidir. Grev bu doğrultuda atılan adımların hızlandırılması, eylem içinde snanması, pekiştirilmesidir.

HABERLEŞME İÇİN ÖNEMLİ DUYURU

YÜRÜYÜŞ'ün haberleşme adresi değişmiştir. Yeni adres gö- derilmeyen haber, yazı ve fotoğraflar elimize geçtikçe geçecek için değerlendirilmeyecektir. Yeni haberleşme adresimiz: "Piyeritli Cad. 21/A Cemberlitası/İstanbul"dur. Derolye yollanan haber, yazı ve fotoğraflar bu adrese gönderilmesi, abone, dağıtım vb. yazışmaları için ise "Konur Sok. 15/B Ankara" adresinin kullanılmasını gerekmektedir.

GÜNDEMİN BAŞINDA

ilk meclisi unutmamalıyız

23 Nisan 1920'de, Türkiye'nin demokratikleşme sürecinde bir ileri adım atıldı. Emekçi halk kitlelerinin iradelerine dayanan ve Sovyetler Birliği'nin dostluk ve dayanışmasından güç alan bağımsızlık mücadelesinin içinden doğan Birinci Türkiye Büyük Millet Meclisi, aynı zamanda, yasama ve yürütme erklerini bünyesinde toplayan, hükümeti oluşturacak her bakanı bizzat onaylayan yapıya sahip demokratik bir öz taşıyordu. Anadolu'nun emekçi halkının emperyalistlerden ve onların işbirlikçilerinden tamamen bağımsız olarak yarattığı bu ilk meclis, politikasını, ulusal bağımsızlığa ve egemenliğe saygılı, saldırgan ve yayılmacı emeller beslemeyen bütün devletlerle hak eşitliğine dayanan dostluk ve işbirliği ilişkileri kurulmasına temelini dayandırmıştı.

Bütün bunları şimdi bir kez daha gözden geçirmenin tam zamanıdır. Şimdi; çünkü "Sevr Güçleri"ni yasıyorduz. Emperyalizm, Türkiye halkının barış ve dostluk özemlerini baskı altına alabilmek, Türkiye'yi bölgemizde ve dünyada tirmandırdığı; saldırgan politikasının payandası yapmak planlarının peşinde. İşbirlikçileri eliyle Türkiye halkına bunu dayatmaya çalışıyor. Türkiye topraklarını, Türkiye halkının ulusal kurtuluş davasındaki ilk dayanacağı ve süreklî doğal yandaşı Sovyetler Birliği'ne karşı kullanılabilecek silahlarla yüklü işlerle donatmış bulunan emper-

yalizm, bölgemizde ve dünyada bütün barışsever güçlerin ortak mücadeleleriyle geliştirilmiş bulunan dostluk ve barış ilişkilerini rafa kaldırmaya çalışıyor.

Kurtuluş Savaşıyla ve onun macak ateşleri içinden fışkıran Birinci Büyük Millet Meclisi'nin demokratik yapısıyla elde edilen kazanımların birer birer geri alınması sürecinin doruk noktalarına varılmış bulunuyor. Yeni Savunma ve İşbirliği Anlaşmaları imzalanıyor, bir zamanlar bakanları bile onaylayan bu Meclis'in onayına sunulmasına gerek bile görülmüyor.

Birinci Büyük Millet Meclisi'nin demokratik yapısını bir kez daha anımsamakta, Türkiye emekçi halkının elde etmiş bulunduğu bütün demokratik kazanımların demokrasi diye diye geri alınması için azgıncı bir faşist saldırının yoğunlaştırıldığı günlerde sayısız yararlar var. Özellikle Parlametoda muhalefet yürüttüklerini iddia edenlerin bunu yapması gerekiyor.

Başa, bütün ileri adımıları tarıhsel müracas olan bilimsel sosyalistler olmak üzere, bütün ilericî, yurtsever, demokrat ve barışçı güçler; 23 Nisan'ı böyle bir bilinçle karşılayacaklar ve "Sevr Güçleri"ne geçit vermemek için emperyalizmin oyunlarını mutlaka bozacaklardır.

• leyla ekin

"Dünyada..." diye başlan her lafa dikkat gerek.

"... Dünya sıkıntılı günler yaşıyor..."

"... Enflasyon bütün dünyayı tehdit ediyor..."

"... Terör bütün dünyada tehlike..."

"... Uyuşturucu madde alışkanlığı bütün dünyada yayılıyor..."

Sansızlık ki, bütün dünya duman vaziyettedir; Türkiye ise haydi haydi pelperşan!..

Hangi dünya?

Acaba niçin sosyalist ülkelerde terör olaylarına rastlanmaz?

Acaba niçin sosyalist ülke gündemlerinde enflasyon diye bir ucube yer almaz?

Kapitalist ekonomilerin tabii ve belli ölçülerde istenilir afeti "işsizlik" niçin sosyalist ülke toplumlarında sadece

"bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde" gibi anlatılır hale gelmiştir çoktan.

Dünya! Hangi dünya?..

Dünyanın... Hayır hayır! Emperyalist-kapitalist dünya-

nın en azılı haber ve propaganda organlarından biri olan kısa adı "AP" Associated Press'in 9 Eylül 1979 günü "Dünya"

saçtığı şu haber başlığını hatırlayalım örneğin:

"... DÜNYA, BİLİNE YÖNTEMLERLE ÖNLENMESİ GÜÇ BİR EKONOMİK BUNALIMA SOROKLENİYOR..."

Cenevre kaynaklı bu haber, merkezi Cenevre'de bulunan GATT Örgütüne yayınlanan bir rapora dayanıyor.

Altı ay önce yayınlanan bu raporda, şöyle deniliyor:

"Arizona nere, Afganistan nere Carter? Et, şeker, sabun fiyatları ılımlı çıktı. Dünya para dağıtacağına bize bak, diyen köylüler, işçiler, memurlar, ABD'nin bundan böyle dünyaya politik yapmaktan vazgeçmesini istiyorlar. Enflasyon ve işsizliğe karşı uygulamaya kalktığı 're-

merler' akıma" politkasına karşı süregelen tepkiler Carter ve yönetiminin uykularını kapatıyor..."

Görüyor musunuz o "Dünya"yı!.. Türkiye bu dünyanın neresinde?

"Tüm bu gelişmeler dünya ekonomisinin uzunca bir süre tam kapasitesinin altında çalışmak zorunda kalabileceğini ve devrelle bunalmaların giderek derinleşebileceğini düşündürmektedir..."

Bu dünya, hangi dünya?.. Dünyanın... Hayır, hayır! Emperyalist-kapitalist dünyanın gene sayılı azılı ajanslarından kısa adı "DPA" Deutsche Press Ajanı'nın 12 Nisan 1980 günlü habetinin başlığı okuyalım:

"... DÜNYANIN İLK İNTHAR KILA VUZU" İNGİLTEREDE YAYINLANIYOR..."

Gördünüz mü, haber gene "Dünyanın" diye başlıyor. İlk üç paragrafını birlikte okuya-

alım:

"LONDRA — Nasıl intihar edilmesi gerektiğini açıklayan, 'İntihar Kılavuzu'nun bu ayın sonlarında yayınlanacağı bildirilmiştir. 10 bin helimlen oluşan ve intihar etmenin yollarını açıklayan el kitabı, İngiltere'de 6000 üyesi bulunan Exit adı bir örgüt tarafından yayınlanmaktadır. Örgütün Genel Sekreteri Nicholas Reed, el kitabını kamuoyundan gelen büyük talep karşısında yayınladıklarını söylemiştir. Exit, 'saygınlığını kaybetmeden ölüm hakkını savunma bir kuruluşu..."

Yaşama hakkının saygınlığını yitirmeye başladığı sosyo-ekonomilerde, ölüm hakkının saygınlığını savunmak, ilk ağzıda 6 bin üye topluyorsa sorular:

Bu dünya, hangi dünya?..

Fransa'da geçtiğimiz aylar içinde Sağlık Bakanlığı Baş Danışmanlığına atanan Profesör Sourmie, "Le Generaliste" adlı meslek dergisinin 13 Ekim 1979 tarihli sayısında

bakın neler söylüyor:

"Fransa zengin bir yaşam sürdü. Bu dönem artık kapandı. Yeni bir uluslararası ekonomik düzen inşa etmek durumundayız. Bizim

konforlu yaşama alışmış neslimiz gibi, bizden sonrakiler de 80 yaş yerinde 60 yaşında ölmeye alışabilirler..."

Dünya? Hangi dünya?

Hürriyet'in Washington muhabiri Doğan Uluç bildiriyor:

"Arizona nere, Afganistan nere Carter? Et, şeker, sabun fiyatları ılımlı çıktı. Dünya para dağıtacağına bize bak, diyen köylüler, işçiler, memurlar, ABD'nin bundan böyle dünyaya politik yapmaktan vazgeçmesini istiyorlar. Enflasyon ve işsizliğe karşı uygulamaya kalktığı 're-

merler' akıma" politkasına karşı süregelen tepkiler Carter ve yönetiminin uykularını kapatıyor..."

Görüyor musunuz o "Dünya"yı!.. Türkiye bu dünyanın neresinde?

"Tüm bu gelişmeler dünya ekonomisinin uzunca bir süre tam kapasitesinin altında çalışmak zorunda kalabileceğini ve devrelle bunalmaların giderek derinleşebileceğini düşündürmektedir..."

Bu dünya, hangi dünya?.. Dünyanın... Hayır, hayır! Emperyalist-kapitalist dünyanın gene sayılı azılı ajanslarından kısa adı "DPA" Deutsche Press Ajanı'nın 12 Nisan 1980 günlü habetinin başlığı okuyalım:

"... DÜNYANIN İLK İNTHAR KILA VUZU" İNGİLTEREDE YAYINLANIYOR..."

Gördünüz mü, haber gene "Dünyanın" diye başlıyor. İlk üç paragrafını birlikte okuya-

"BUHRAN ve SAVAŞ HALİ YASA TASARISI" sermayenin gözü aydın

Genelkurmay Başkanı ile Savunma Bakanlığı tarafından hazırlanan "Buhran ve Savaş Halli Yasa Tasarısı", "savaş zamanı"nda uygulanacak olan çeşitli "önlem"lerin, özellikle kişi hak ve özgürlüklerine getirilen kısıtlamaların, savaş öncesi "buhran" dönemlerinde de uygulanmasını öngörüyor. Yasanın gerekçesinde, savaş koşullarında savaş öncesi dönemlerde de karşılaşılabileceği belirtiliyor.

Tasariya göre, Bakanlar Kurulu "buhran ve savaş hal" ilan ettiğinde, güvenlik ve kısıtlama önlemleri Genelkurmay Başkanı tarafından yürütülecek. Basın-yayın faaliyetlerine sansür uygulanabilecek, kişilerin iletleri ve konuları aranabilecek, toplantı ve gösteri yürüyüşleri, grevler yasaklanabilecek vb...

Daha önce de Demirel İktidarı tarafından Meclis'e sevk edilen "Özel Güvenlik Kuvvetleri Yasa Tasarısı"nın, tekelcilerle, büyük toprak sahiplerine, faşist işgal altındaki kamu kuruluşlarının yönetimine silahlı faşist çeteler kurma yetkisi vermesinden sonra, "Buhran ve Savaş Halli Yasa Tasarısı" ile birlikte emperyalizm ve işbirlikçilik tekelci büyük sermayenin halk düşmanı yüzü iyice açığa çıktı. Bu tasariyle kimlerin ellerini oğuşturduğunu, 16 Nisan günü Hürriyet gazetesinde düzelen övgülerden anlayışlıydı.

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Orhan Süller tarafından yapılan bir açıklama ile de,

tekelci burjuvazinin bu zorbaca saldırısı protesto edildi. TTP açıklamasında şu görüşlere yer verildi:

"Buhran ve Savaş Halli Yasa Tasarısı, hazırlıklar uzun bir süredir devam ettiği bilinen ve emperyalist merkezlerle elele kotalanan karanlık planların bir üç yeridir. Amerikan emperyalizminin soğuk savaş tüccarları tarafından geri ve bağımlı ülkelerin emperyalist sistemden kopmasını önlemek üzere ileri, demokrat, bilimsel sosyalist güçlere karşı yürütülecek toplu ve yoğun baskıların, kitle kimiyimların sloganı "iç düşmana karşı savaş" tezleri yine ortaklarda doğmaktadır. Türkiye'nin sorunlarını çözmek bakımından tükenmişliği her gün biraz daha belli olan egemen sınıfları artık sıkıyönetim bile yetmemektedir. Son 60 yılın işkisini sıkıyönetim altında geçiren işçi sınıfımızın, emekçilerin mücadelesinin, örgütlenişlerinin durdurulmadığını görmeleri demokrasi düşmanlarını daha da büyük suçlara yöneltmektedir. "Buhran Halli" gibi belirsiz bir kavrama dayanarak istenilen ve özgürlükleri iyiden iyiyi yoketmek temeyhak, ister kısa dönemli amaçlarına ulaşsınlar, ister uluşamassınlar mutlaka yenilgiye uğrayacaklardır. Demokrat ve yurtseverlerin gücü, sosyalizmin gücü böyle engellemeleri yokedilemez. Bağımsızlığa, özgürlüğe, sosyalizme giden yuvyandan Türkiye'yi kopartmak, tüm işçileri, emekçileri yoketmedikçe bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini durdurmak mümkün değildir."

FAŞİST DEMAGOJİ HARBİYELİLER ARASINDA DA SÖKMEYECEK

Faşist saldırı ve demagoji kampanyası, her türlü araç ve olmaksızın değerlendirdikçe iğrenç yöntemlerle sürdürülüyor. Kampanyanın, kaba çizgileriyle ilki hedefe yöneltildiği, bugüne kadar çeşitli örneklerle, defalarca kanıtlanmıştı. Bunlardan ilki, ileri, demokrat, sosyalist güçlerin sindirilmesi, ezilmesi, geniş emekçi yuvyılardan tecritinin sağlanmasıydı. İkincisi ise, faşist örgütlenmenin toplumun her kesiminde yaygınlaştırılması, kitlemel bir güç haline dönüştürülmesiydi. Terör, yalan, karalama vb.

yöntemlerin bu hedeflere ulaşmanın araçları olarak gündeme getirilmesine devam ediliyor.

İlerici güçlere yönelik bu kampanyaya, geçtiğimiz günlerde Ankara'da yeni bir boyut kazandırılmaya çalışıldı. 12 Nisan Cumartesi, 500'ü aşkın Kara Harp Okulu öğrencisi, Gençlik Parkı'nda, Halk Bilimleri Lokalesinde çalışma yapan gençlere saldırmışlar, esnafa ait dükkanları tahrip etmişlerdi. Gerici, faşist güçler ve onların sözcüleri, fırsat bu fırsat deyip, olaya kendi po-

litik amaçları doğrultusunda sarıldılar.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı bir açıklamayla "sözlü ve fiili saldırıda bulunanların kendiyandırlarından başkasını faşistlikle suçlayan" bir olduğunu öne sürdü. Sıkıyönetim komutanlığının, "harp okulu öğrencileri, Atatürk İlkelerinin sadık beklileri ve Silahlı Kuvvetlerin şerefli mensupları olarak benliklerini kaybetmiş, satılmış kişiler bu tür satışmalarına, büyük bir 'olgunlukta' gereken cevabı vermişlerdir" sözleriyle biten açıklamaya, gözle görülebilir bir çelişkiyle beraberinde getiriyordu. Çünkü saldırıya gerçekleştiren ve sıkıyönetim komutanlığı "kutanlanan" bir bölüm harp okulu öğrencisi, daha sonra yine sıkıyönetim kuvvetlerince "göz hapsine" alınmışlardır.

Olayın hemen ardından AP'li ve MHP'li sözcülerinin, "silahlı kuvvetler mensuplarına ve harbiyelere uzanan komünist eller kırılmadık"ı yolu feryatları ortaltığı kapladı. Onların, uzun zamandır ordu içinde bilinen hesapları vardı ve bu doğrultuda ellerinden geleni yapmışlardı. Elbetle aynı hesaplar ve faşistleştirme girişimleri, askeri öğrenciler arasında da bilinki olntak plantanıyor ve sürdürülüyordu.

Ancak bugüne kadar, askeri öğrenim yapan öğrenci gençliği, kendi köhnemmiş zihniyetleri doğrultusunda etkileyemediler. Yoğun çalışmaları, kısırdı. Bugün bunun telaşı içindeler. Böylesine, küçük ve kullanılabilecek etkinmiş yöntemlere hâli başuruma ihtiyacını duymaları, onların çaresizliklerinin açık bir göstergesidir. Yalnız, küçük de olsa hesapların mutlaka boşa çıkarılması gerektiğinin bilincini ve kararlılığıyla hareket etmek kaydıyla.

YASASIN GREV YASASIN DAYANIŞMA

Federal Almanya'nın Erlenbach kentinde çalışan Türkiye-ly bilimsel sosyalist işçiler oluşturdukları fonu, tekelcileri direnen sınıf kardeşlerine verilerek üzere Türkiye İşçi Partisi'ne gönderdiler. Grevci tekelci işçilerine yollanan dayanışma fonu için Tekstil Sendikası Genel Merkezi tarafından Federal Almanya'daki işçilere iletilmek üzere Türkiye İşçi Partisi'ne bir teşekkür mektubu gönderildi. Mektupta şunlar denildi:

"Onbinlerce tekelci işçisinin grevlerinin başarıyla sürdürüldüğü, diğer işkollarında yaygınlaşan büyük grevlerin, direnişlerin ve kitle eylemlerinin sınıf mücadelesini yükselttiği günlerinde, demokrasi güçleri arasındaki dayanışma büyük önem taşımaktadır. 43 işyerinde tekelci işçilerinden verdiği grev mücadelesinde ve diğer direnişlerde sınıf bilimimize dayalı destek ve dayanışmanın yeri büyüktür.

"Federal Almanya'da çalışan partili arkadaşlarımızın, direnen tekelci işçilerine gönderdikleri dayanışmanın ve aralarında toplayarak Sendikamıza Partiniz kanalıyla ilettilerini parazı yardımın anlamı büyüktür. Bu örnek sosyalist davranışı örgütleyen Türkiye İşçi Partisi'ne teşekkür eder, başarılar dileriz."

Ferhat Gün

DİLENENLER DİRENENLER

● YAVUZ ÜNAL ●

1980 yılı ülkemiz için sınıfsal tercihlerin kutuplaştığı belirleyici bir zaman kesiti olma durumunda. Ne var ki, sınıfsal tercihlerin bir tarafı ulusal olma özelliğini tümüyle bir kenara koymuş ve kendi kaderini olduğu gibi emperyalizme teslim etmiş bulunuyor. Bu nedenle IMF, OECD, Dünya Bankası gibi emperyalist finans kuruluşları giderek zorlaşan günlük yaşamda kamuoyuna "can simitleri" gibi sunuluyor. Emperyalist dünyanın bu finans kaleleri, MESS patronu Turgut Özal'ın güdümündeki Demirel iktidarının ayarları propagandasını yapmaları krediyi nişayet verdiler. Olay, kamuoyuna FRT'nin haber bültenlerinde günler süren bir ilk haber olarak, gazetelerde ise büyük manşetlere verildi. Oysa alınan kredi Türkiye'nin bir yıllık gerekçesininin 1/7'si, yani 52 gün yetecek kadar. Aylar boyu bu kredi için, kapı kapı dolaşıldı. Demirel'in, Özal'ın adı "dünya dilencisi" ne çıktı. Ama Türkiye'nin değil, tekelilerin adı "dünya dilencisi" oldu. 1980 yılında tekelilerin kaçınılmaz bir şekilde sınıfsal tercihleri bu. Artık hiç kimse doğan her bir çocuğun borcunun ne olduğunu hesaplamıyor. Çünkü tekelilerin elinde bulunduğu yarıncı bu borç katlahekar büyüyücek. Dahası var, önemli olan borç değil, borcun nasıl ödeneceği. Borç için bu kadar çok gereksinim duyulursa, verilecek taviz de o kadar büyük olur. Verilen taviz, ulusal çıkarlardan, demokratik hak ve özgürlüklerden. Verilen her taviz ormanda sallanan binlerce "kara balta" örneği, emekçi halkın emeği, demokratik hak ve özgürlükleri üzerine copları, dipçikleri, kursunları getiriyor. Demirel'li, Özal'ı siyasi iktidarıyla tekelilerin 1980 yılında

çözümü bu. Baskı, sefalet ve kan. Karanlık, zorba ve ölümcül bir dünya.

Türkiye İşçi Partisi 'Demokratikleşme İçin Plan' yaptı. Aynı nesnel duruma uygun, aynı nesnel durumdan kalkan. Beş yıl içinde bugünkü sorunlarını hiç birini yaşamadan, bugünkü sorunların tümünün aşılacağını gösterdi. Demirel "Parmak kesmek" ten bahsediyor. Türkiye İşçi Partisi sakat kalmayı değil, "traş olmayı" yani emperyalist ve tekelci çıkarları keşp atmayı önerdi. Türkiye İşçi Partisi'nin "Plan"ından sonra, yeni çözümler yapıldı. Sadece bankaların kamulaştırılmasıyla, tüketim malları üzerinde yüzde ellilik bir ucuzlama sağlanacağı ispatlandı. Hem de fiyatların şişek gibi fırladığı günümüz koşullarında.

İşte tam bu koşullarda Türkiye İşçi Partisi, siyasi planda da bir çözüm önerisi, yeni bir mücadele perspektifi getirdi: Emperyalizmin ve tekelilerin faşizm tırmanışına karşı, "Demokratik Cephesi" ve "Demokratik İktidar" hedefli. Böylece sollar bir kere daha açık seçik hale geldi. Bir yanda emperyalizm ve yerli işbirlikçileri tekellerle büyük toprak sahipleri, öde yanda işçi sınıfı ve tüm demokratik güçler.

Dünya paylaşım savaşı sırasında, Lenin "kahrolsun emperyalist savaşı, silahlarımızı kendi burjuvalarınıza çevirin" dediği zaman, ilkin bir avuç bolşevik kulak verdi bu çağrısına. Ama sonra, Çarlık Rusyası bu sloganla ayağa kalktı. Tüm dünya yanıklandı bu sloganla.

Türkiye İşçi Partisi'nin "Tek Parti Tek Cephe" ve "Demokratik İktidar" sloganları, OECD "yardım"larıyla örtüldü, saklandı. Ama grevlerde ayağa kalktı-

yor. Onbinlerce metal işçisi, tekstil işçisi, daha işçisi içinde, mitinglerde, direnişlerde daha şimdiden bu çağrı, bu eylem dalga dalga yayılıyor.

Şimdi açık seçik iki dünya karşı karşıya. Biri tekelilerin dünyası, öbürü, emeğin dünyası. İki tarafta da çözümler eyleme dönüşüyor. Emeğin dünyasında eylem, ilk sınavını grevlerde veriyor. Baskı altına alınan, kıstılan ve giderek daha da zorlaşan ve giderek daha da zorlaşan. Birlik çağrısı her geçen gün güçleniyor. Zorlaşan koşullarda en büyük silah olarak daha da güçlenecek.

1 Mayıs gelyori, onbinlerce işçi grevde. Yüzbinlerce sessiz bir bekleyiş içinde. Sessizlik bozulacak. Ekmeğe ve özgürlük kavgasında emekçi köylüler de koca bir dev gibi ayağa kalkarak bozacak sessizliği.

1 Mayıs gelyori, grev çadırlarına, fabrikalara ve köylere. OECD yardımı, tekelileri ve onların iktidarını daha bir cesaretlendirecek. Saldırıların yinelercektekiler hem de daha acımasız.

İşçi sınıfı bir kez daha kalkacak ayağa 1 Mayıs 1980'de. Birlik, dayanışma ve mücadele diyerek. Grev çadırlarında, fabrikalarda, köylerde ve okullarda. Ve de yasamın her alanında.. 1 Mayıs 1980 sosyalist Türkiye'ye giden yolda önemli bir kilometre taşı olacak!

BARİŞ KENTİ, İŞÇİ KENTİ, GÜZEL İZMİR...

★
Metal işçileri, tekelci sermayenin en azgın, en saldırgan örgütü MESS'e karşı greve çıktılar. Metal işçileri, başka işkollarındaki sınıf kardeşleriyle birlikte, İstanbul başta olmak üzere yurdun birçok yerinde tekelilerin ekonomik, politik, ideolojik saldırısına meydan okuyorlar. İşçilere "28 bin lira" verdiklerini söylerler tekeliler. Sendikalar özgürlüklerin yok edilmesini istiyorlar. Devletin resmi güçleriyle grevci işçilerin üzerine yürüyorlar. Metal işçileri İzmir'de de bu baskılara karşı savaşıyor. YURUYUŞ, İzmir'de Maden-İş'in örgütlediği üç fabrikadan temsilcisiyle görüşti.

"EKMEK KAVGASI İDEOLOJİKSE, EVET,
BU GREV İDEOLOJİKTİR"

ŞENKAYA işyeri grev komitesi başkanı şunları söylüyor: "Pazar günü, grevimizin onüçüncü günü için bir tören vardı. Bornova'da bazı enaaf ve zanaatkar dayanışma için davul zurna çalmak istedi. Sıkıyönetim Komutanlığı'nın emriyle gelen polisler töreni dağıtmak istedikler. Şenkaya grev komitesi başkanı grevlerin "ideolojik" olduğu iddiası için şunları söylüyor: "Ortalama 3500 lira alıyoruz. Patronların sattıkları malların fiyatları bugüne kadar yüzde 300 ile 800-1000 dolayında artmıştır. Biz haya pahalılığında 1976 alım gücümüzü istedik, daha fazla bir şey istemedik. İşçi sağlığı, iş güvenliği istedik. MESS'e göre bunlar ideolojik ise, grev ideolojiktir. Tabii ki işçi sınıfının ayrı bir ideolojisi vardır, ancak biz şimdiki ekonomik mücadelede, ekmeğe mücadelesi veriyoruz. Bizim bu mücadelemiz, ülkemizde faşist diklik girişimlerine karşıdır..."

"GREV NE KADAR UZARZA UZASIN,
ARKA BAHCAYE GÖLGESİNDE OTURMAK İÇİN
AĞAÇ DİKTİK!"

TOTOMAK işyeri baş temsilcisi Cavit Akçakar anlatıyor: "34 işçi 14 gündür grevdeyiz. Fabrikamız emet içinde olduğundan mahalle halkının bize karşı kuru çok iyi. Orneğin bakkallar bizim pek çok yiyecek ihtiyacımızı karşılıyor. Çamkılı Belediye'de ekmeğe ihtiyacımızı karşılıyor. Diğer hardeş dernek ve örgütlerin dayanışması bizeri daha da güçlendiriyor." Totomak baş temsilcisi, Maden-İş'e yapılan baskınla ilgili olarak da şunları söylüyor: "Böyle saldırılarla bizi yıldıramazlar. Diğer bölgelerde de böyle baskılar oluyor ama, Maden-İş'li arkadaşlarımız yılmıyor. Biz grevin uzun sürecini biliyoruz, öyle hazırladık. Arka bahçeye soğan biber diktik, hatta gölgeinde oturmak için kaşık ve çam ağaçları diktik!"

"BEHİÇE BORAN YARGILANDI, POLİTİKA KAPATILDI
BASKILAR HEYİMİZİ"

EGE ENDÜSTRİ temsilcisi Suat, Maden-İş'e yapılan baskınla ilgili şunları söylüyor: "Maden-İş'in basılması grevimizle kesin ilgili. Baskılar yalnız Maden-İş'e değil. Orneğin, TİP Genel Başkanı Behiçe Boran 142'den yargılandı, Politika kapatıldı. Sayak bilmez. Bu baskılara biz de tepki gösteriyoruz. Maden-İş'in bombalanmasını ve aramasını protesto için işyerinde 15 dakikalık işi bırakma eylemi yapıldı." Ege Endüstri temsilcisi, greve yönelik baskılara da şöyle dedi getiriyor: "Biz greve çıktuktan sonra iki arkadaşımızı, sonra temsilcisi bir arkadaşımızı polis gelerek götürdü. Hem de sarhoş geldiler. Polis arkadaşlarımızın sadece kadar dövmüş, işveren suyumuzu, elektriğimizi kesmekle tehdit etti. İkide bir polis çağırıyor..."

KASET İŞÇİLERİ SOKAGA ATILYOR

İZMİR - İzmir'de Teko Plas teyp kasetleri İmalathanesinde DİSK Lastik-İş Sendikası'nın işverene toplu sözleşme çağrısında bulunması üzerine, 28 işçi hiçbir gerekçe gösterilmeksizin işten çıkarıldı. Bu işyerinde çalışan 90 işçinin Lastik-İş'te örgütlenmesinden sonra, işveren tarafından "görülen lüzum üzerine" iş aidipleri feshedilen işçilerin yeniden işe dönmelerini sağlamak üzere yasal girişimleri başlandı. İşveren Lastik-İş Şube Başkanı Nail Karakaş, girişimlerinin sonuç vermemesi durumunda sendikalarının bu işyerinde hak grevine gidebileceğini vurguladı.

BURSA MİTINGİ:

DEMOKRASİ GÜÇLERİ HAYKIRDI!!
SALDIRILARINIZ BİZİ KORKUTMUYOR!

BURSA- 12 Nisan Cumartesi günü, Bursa'da, TİP, TSİP, Birlik Dayanışma ve Devrimci Demokratların eylem birliği çalışmalarının sonucu olarak miting yapıldı.

Ekkişbir mitingine yönlendirilen faşist ulusal saldırı, Bursa mitinginin engellenmesi için bir araç yapılmaya çalışıldı. Mitinge katılım saldırı tehditleriyle ve güvenlik kuvvetlerinin fiili engellemeleriyle azaltılmak istendi. Miting alanının giriş noktalarını tutan güvenlik kuvvetleri, cepeleri, cüdanları

ri tek tek kontrol ediyor, nüfus kağıdını dışındaki kimlikleri geçerli saymıyor ve şahıflarını alana almıyordu. Baro, melek odası, SSK kartı, öğrenci kimliği vb. onaylı kartları taşıyanlar alana sokulmadı. Öğretmen, öğrenci işyeri ve memurların miting alanına girmeleri fiilen engellendi.

Güvenlik kuvvetlerine, miting alanına gelenler, "bu miting bölücülerin, vatan hainlerinin miting, bildiri, konuşmasıdır", "Ekkişbir'i unutma" sözleriyle korkutulmaya çalışıldı. Bu

arada 50'ye yakın kişi sudan gerekçeleri gözaltına alındı.

Bütün bunlara karşın, baskılar, tehditler sıtılarak miting yapılmaya başlandı. Eylem birliğinin saptadığı düzen içinde, ortak sloganlarla ve disiplinli emekçi halkın güz azel bir kez daha yükseldi. Faşizm ve emperyalizm yenme kararlılığı ve bilinci daha da bilindi. Ekkişbir'deki saldırıdan hiç kimseyi korkutmadığı gösterildi.

BİRLEŞİK EYLEM 1 MAYIS GÖREVLER

CAN AÇIKGÖZ

Son aylarda yapılan birleşik eylemler olumlulukların adım adım egemen olmaya başladığını kanıtlar olmuştur. Çeşitli illerde düzenlenen miting ve yürüyüşlerin gösterdiği budur. Ortak çalışma ilkelerine uyma, gösterilerin etkinliği artıran önemli bir unsur oluyor. Kitlere güven veriyor. Gösterilerin örgütlenmesi için yürütülen ön hazırlıkların, bu arada propaganda-ağajasyon çalışmalarının güçlü ve ortak bir şekilde yürütülmesi, başarıya ulaşmasında belirleyici oluyor.

Bununla beraber, olumsuzlukların tamamen ortadan kalktığı, eksikliklerin ve yanlışların kendini göstermediği, elbette ki söylemez. Aynı baş çekme ve ortak ajajasyona uymama eğilimleri yine yer yer görülmüyor. Bu ise gösterilerin başarısına gölge düşürüyor.

Olumsuzlukların ve yanlışların, egemen kılınmaya başlanılan olumlulukların önüne geçirmemesi gerekiyor. Ama olumsuzlukların ve yanlışların, onların sapılması ortaya çıkarılmasıyla ve düzeltilecek etkisiz kılınması yolunda kararlı bir mücadele ile yok edilebileceği de unutulmamalıdır. Bu, özellikle, 1 Mayıs öncesi ve 1 Mayıs gösterilerine yönelik olarak önem kazanmaktadır.

1 Mayıs gösterilerinin kitlesel ve özünü uygun olarak yapılabileceği, birinci olarak, ayrı baş çekme eğilimlerinin yok edilmesi ile yakından ilgilidir. "Sol" oportünist, göşist hareketler, 1 Mayıs'a "aynı bir platform"la ve aynı bir eylem programı ile katılacaklarını açıklıyorlar. Bunun önlenmesi yolunda son ana kadar mücadele edilmesi bir gö-

rev oluyor. Ve tabii ki, bunların dışında da belirebilecek aynı tür "bireysel grupçu" eğilimlerle de.

İkincisi, 1 Mayıs gösterilerinin başarılı olmasında ortak eylemler ortak ajajasyon üzerinde yükselmek önem kazanmaktadır. Bu, sadece, çeşitli siyasi hareketlerin birlikteliğini korumak ve geliştirmek için değil, esas olarak, en geniş kitlelerin ortak ve birleşik eylemini sağlamak için gereklidir.

Üçüncü olarak, 1 Mayıs gösterilerini, "Bütün Türkiye 1 Mayıs Alanı'dır" belgisinin gerekleri açısından değil, her siyasi hareketin örgütsel etkinliği bakımından belirlemeye ve sınırlamak girişimlerinin terk edilmesi sağlanmalıdır.

Dördüncüsü, "1 Mayıs'da İstanbul tereddidimeyektir" belgisinin gerektirdiği adımların atılmasında tereddütleri ortadan kaldırmak ve bu tereddütlerin iflaci, demokrat, yurtsaver safı sarması önlemektir. İstanbul dışındaki hiçbir yerin İstanbul'dan kaçışın kapısı haline getirilmemesi gerektiği açıktır.

1 Mayıs gösterilerinin kitlesel özünü uygun olarak örgütlenmesinde tüm leeric, demokrat, yurtsaver güç ve örgütler görevler düşmektedir.

DISK'in başşuruları red edilmeye başlanmıştır ve 1979'a benzer yasakların tekrar gündeme girmesi olasılığı vardır. DISK, bu yasaklamalara karşı daha bugünden yapacağı görevlerle karşı karşıyadır. Bu görevler üretim alanlarında yerine getirilerek görülebilir. Demokrat hakların kullanılmasını açıklaratanlara karşı üretimi artırarak, bu hakların tanınmasını bir yana bırakarak karşı üretimi artırma edile tut-

manın avantajlarını dikkate almak gerekiyor.

Bu görev, salt DISK'e ait de değildir. Bu görev tüm çalışanlar ve onların diğer örgütleri için de geçerlidir.

Tüm siyasi hareketlerin, DISK ve diğer çalışanlar örgütleri içinde de yönde geliştirilecek ortak eylemlerin en geniş kesimleri kapsaması yolunda görevleri bulunmaktadır. Bu yolda yoğun bir propaganda-ağajasyon çalışmasının örgütlenmesi, karar altına alın işyerleri komitelerinin süratle işyerlerine kavuşturulması gerekiyor.

Üretim alanlarında ve çalışma yerlerinde, bugünden atılması gereken adımlara ıyme kazandırılarak, bu adımlar 30 Nisan günü en üst noktaya çıkarılmak durumundadır. İşçilerin ve emekçilerin, 1 Mayıs gününe bu eylem alanlarında ulaşmaları, günün koşullarında, gösterilerin kitleselliğini sağlamaya, öze en uygun biçimleri olacaktır.

Bu, gösterilerin böylesi alanlarla sınırlanmalarına anlamına elbette gelmez. Tam tersine, bu temel alandaki görevlerle bükünleşen, örgütlü, disiplinli, provokasyonlara kapalı, ama çeşitlendirilmiş eylemlerin iç içe gelişeceği demektir. Unutulmamalıdır ki, bu gelişme çizgisi, doğrultusu ve disiplini içinde her yurtsaver, her demokrat, her ilericiye ufak gibi görülebilecek, fakat o çeşitlilik içinde büyük önem taşıyan, ihmal edilemez, küçümsemez görevler düşmektedir. Çalışan ve yaşılan alanın ve o alanın özün koşullarının çeşitlendirileceği, temel disiplin doğrultusundaki görevler etrafında, sıratla bir iken iki olmak ve bir grup olmak gerekmektedir.

* ŞEKER-İŞ ANKARA ŞUBESİ

ANKARA — Türk-İş'e bağlı Şeker-İş Sendikası Ankara Şube Kongresi 14 Nisan'da yapıldı. Sınıf mücadelesinin kıyasıyla sürdüğü Kongre'de, gerillik ve faşizm güçleriyle demokrasi güçleri çarpıştı.

Kongre — 1025'e karşı 802 oyla kaybedilmesine karşın —, ilerici-demokrat güçlerin birliği bakımından ileri bir adım oldu. Şeker-İş tabanındaki ilerici, demokratlar, devrimciler, sosyalistler birbirlerine kenetlenerek, tek bir ses, tek bir yürek oldular. Fabrikada evlenen, sayılan, dışarı çıkışlarıyla ve politik tutarlılarıyla tanınan sosyalistler ve sosyal-demokratlar tarafından oluşturulan listeyi canla başla desteklediler.

Bu kongreden çıkarılacak önemli dersler var. Oluşturulan gücün birliği, yalnızca kongreyle sınırlı kalmayan bir niteliğe kavuştu. Gücün birliği kongre arasında yapılan alışılmış "itifa"ları aştı. Kongreden ayrılarca önce biraraya gelinerek, san sendika yönetimine ve faşistlere karşı demokratik bir muhalefet başlatıldı. Ve siren içinde, ortaya çıkan olumsuzluklar aşıldı, birlik pekiştirildi. Birlik sağ, gerici bir sendika içinde gerçekleştirilmiş olmasıyla da örnek bir nitelik kazandı.

Ankara Şeker Fabrikası'nda gerçekleştirilen gücün birliği, karşılıklı güven ve dayanışma bakımından da katılan tarafların sıcak ve saygılı ilişki kurmaları, kardeşçe bağlılık göstermeleriyle de olumlu ve örnek bir gelişmedir.

* İKİ KONGRE *

KAZANAN EYLEM BİRLİĞİ

* TÜMAS İSTANBUL ŞUBESİ

İSTANBUL — TÜMAS İstanbul Şubesi 5. Olağan Kongresi, anıstan, uzman ve okutmanların sorunlarının yanı sıra, demokrasi güçlerinin eylem ve birliğinin tartışıldığı bir platform oldu. "Demokrasi için Birlik" ve "Birlik Dayanışma" gruplarının ortaklaşa yürüttüğü çalışma, ilkel birliğin somut örneği oldu. DB ve BD grupları, birlikle konuşmaya yaklaşılanlar, "İkilelere anlaşılabilir bir kişiye bile dışarda bırakılmaması, sonunda mutlaka hep birlikte başaracağız" diyerek ularla öneriler gönderdi. Ancak bazı göşist gruplar kendilerine "bağımsız sosyalist" diyen kişilerin yer aldığı ve "Aydımlık" yanılınca da desteklenen liste 10 oy farkla (86-76) seçimleri kazandı. Ne var ki, seçimleri kazanan bu liste öyleline ilkesizlikle oluşmuştu ki, sonuca kendileri bile sevinemediler. TÜMAS kongresinde bu sonuç bile, ilkesiz birliğin ilkel ve kararlı birliktelik karşısındaki zaafını gösterdi.

Gösterilerin ve görevlerin çeşitliliği, 1 Mayıs günü için de geçerlidir.

1 Mayıs 1980, burjuvazinin çok yönlü saldırılarında kullanılacak. Ama mutlaka kullanılacak. 1 Mayıs 1980, emperyalizmin, tekelci sermayenin saldırı-

rına karşı güçlü bir demokrasi duvarı olarak örülebilir. 1 Mayıs 1980'de saldırılar, örgütlü, kitlesel, disiplinli ve coşkulu bir biçimde gösülenmeli, bu büyük gün, daha ileri mevziler için bir ilham dayanak yapılmalıdır. Hepbirlikte, görev başına!

Tekeller yalan söylüyor

Demirel iktidarı, MESS, TİSK vb. patron kuruluşları gün geçmiyor ki işçi ücretlerinin yükselişine, toplu sözleşmelerde sendikaların yüksek ücret taleplerine ve sürdüren grevlerin ekonomik değil, ideolojik nedenlerle yapıldığına ilişkin bir demec vermesinler. Rakamlar öne sürülüyor, çeşitli demagojiler yapıyor ve böylece grevlerin kamuoyunda mahkum edilmesine çalışıyor.

Aşağıdaki araştırma daha çok yeni kurulmuş şirketler üzerinde yapıldı. Bu nedenle kârlılık oranları henüz düşük. Üstelik sadece fabrika satış fiyatları üzerinde yapıldığından, kârın önemli bölümünün ticari dağıtım örgütleri aracılığıyla yapıldığı dikkate alındığında ücretlerin kârlılığa karşı gelişimi daha da anlamlı oluyor. Ayrıca yeni kurulan şirketlerin kâr payları çeşitli ayrıcalıklar nedeniyle genel kârlılık ortalamasına göre yüzde 35-40 daha düşük olmaktadır. Tüm bunlara karşın, ücretlerdeki düşüş ve kârlardaki yükselme, görmek istemeyenlerin bile gözlerine batıyor.

ÇEŞİTLİ SEKTÖRLERDEN 226 ŞİRKET ORTALAMASI:

Ücretlerin maliyet içindeki payı (1)			Faaliyet kâr payı (2)		
1977	1978	1979	1977	1978	1979
17.4	17.1	15.3	18.6	20.1	22.8

(1) Ücret, maaş, prim, sosyal yardım ve ödeneklerin toplamının fabrika satış fiyatı içindeki payı.

(2) Kâr, temettü, finansman gideri, (faiz)lerin fabrika satış fiyatı içindeki payı.

Enflasyonist politikanın ücretlerde düşüş sağlarken, kârlılığı artırdığı açıkça görülmektedir. Bildirilen bu rakamlar arkaandaki fiili durumdaki ise, ücretlerin yüzde kırk daha aşağıya inmesini, kârların ise, yüzde kırk kadar daha yukarıya çıkacağını unutmamak gerekmektedir. Enflasyonun yüzde yüzü aşmış günümüz koşullarında ise, maliyetler içinde ücretlerin düşüklüğünü ve kârlılığın arttığını gösterebilir çok daha yüksek boyutlara ulaşmaktadır.

Bu tablounun tekelörlere göre dağılımını yaptığımızda ise, tekelci patron kuruluşları yanları daha bir sınımtaktadır.

ÜCRETLERİN PAYI

1977	1978	1979	1977	1978	1979
GIDA (38 Şirket)					
11.5	11.4	11.0	13.1	15.8	18.6
DOKUMA VE GİYİM (35 Şirket)					
19.2	18.5	16.8	16.7	21.2	24.4
ORMAN URUNLERİ (5 Şirket)					
15.4	15.0	14.3	35.8	35.1	35.5
METAL EŞYA (21 Şirket)					
20.2	18.9	17.3	21.7	23.3	24.7
ELEKTRİKLİ ENDÜSTRİ MAKİNELERİ (5 Şirket)					
16.2	15.4	14.3	19.9	20.1	23.4

Bu rakamlardan sonra hiç kimse, sendikaların maliyetleri yükseltecek ücret taleplerinde bulunduğunu, işçi ücretlerinin toplu sözleşmelerdeki "aşırı taleplerle" ekonomiyi "zorladığını" iddia edemez. TRT ve burjuva basını, yalan haberler, yorumlarla kamuoyunu yanıltmaya kalksa da, bunca düşük kapasitelerde (1980 başı ortalaması yüzde ellinin biraz üzerinde) ve bunca küçük üretim birimlerine karşın hiç kimse bunca yüksek kârlılığın hesabını veremez. Ve gene hiç kimse, maliyetlerdeki en büyük payın emperyalist patentli araç mallarına, hammaddeye ve öteki bağımlılık anlaşmalarına gittiğini saklayamaz. Sendikaların ücret talebi ise, bu dengenin bozulmaması değil, tırtıman enflasyona karşı ancak yerinde durmasını sağlayabilir. O da çok kısa bir süre için.

Emperyalist bağımlılık altında, tekelilerindeki sanayi çarkı durmadan daha çok döviz gerektiriyor. Daha çok döviz ise, daha çok enflasyon ve daha çok baskı üretiliyor.

Büyüküççe batan bu sanayinin, ücretler üzerinde durmadan baskıyı artıran yapısı kaçınılmaz bir biçimde gömleğin çatılan pistona dönmek zorunda. Hiç kuşkusuz "gömlek" tekeliler, "piston" ise, işçi sınıfıdır.

HESAP ERGEÇ SORULACAKTIR

TSIP Senatör adayı Alpdoğan katledildi

★
"ZORBALIGIN, SÖMÜRÜYÜ KURTARDIGI HIÇBİR YERDE GÖRÜLMEMİŞTİR"

TSIP Erzincan senatör adayı öğretmen Ahmet Alpdoğan faşistler tarafından katledildi.

Ahmet Alpdoğan'ın katledilmesi üzerine bir açıklama yapan, TSIP Teşkilatlanma Sekreteri Aydoğan Gezer, faşist zorbalık karşısında geri adım atılmayacağı, Demirel'in ve Türkiye'nin himayesindeki katil sürülerinin hakettikleri cevabı yine halktan alacaklarını belirtti.

Gezer şunları vurguladı: "Ulkeyi kan gölüne çeviren faşist terör odakları, tekeli sermayenin bu eli silahlı maşaların halkımızın mücadelesine bu mücadeleye gönül vermiş öğretmenlere, sanatçılara, aydınlarla saldırmakta, böylece sonuç alacağını, demokrasi ve özgürlük mücadelesinin duracağını, gerileyeceğini sanmaktadır. Yanıldığı nokta tam da burasıdır işte! Zorbalığın sömürüyü ve gericiliği kurtardı, hiçbir yerde görülmemiştir."

Emperyalizmin işbirlikçisi tekeli burjuvazinin eli kanlı faşist çeteleri ve onların arındıkları gizli açık faşist örgütleri, bilimsel sosyalistlerin inanca kavgasını terörlere sindiremezler!

Faşist hareket, Ahmet Alpdoğanları katlederek, kaçılmaz sonunu geciktiremez.

TIP MUĞLA İL SEKRETERİNE İŞKENCE YAPILDI

MUĞLA- TIP Muğla İl Sekreteri Selahattin Özkök, Bodrum'dan Muğla'ya geçerken 13 Nisan günü Yatağan'da keyfi bir biçimde gözaltına alındı, işkenceye uğratıldı. Yatağan'da meydana gelen bir "cam kırılma" olayı bahane edilerek saat 9.00'da gözaltına alınan ve polis karakolunda işkence gören TIP Muğla İl Sekreterinin zabıt tutulması istegi reddedildi. Özkök ancak akşam serbest bırakıldı ve saat 17.00'de savcılığa başvurdu. Karakolda, "Öldürmek lazım bunları! Basacaksin kurşunu, karakolda öldürecekisin..." diyen ve Marmaris'ten gelici görevle Yatağan'a gelen Mehmet Çelebi adlı polis'in yaptığı işkence üzerine, Selahattin Özkök hükümet tabinden 3 günlük rapor aldı.

Devletin resmi güçleri tarafından gerçekleştirilen bu saldırı, Muğla'da bir sızden beri bilimsel sosyalistlere yönelik istemli saldırıların sonucudur. İşkenceci polis karakolu ve baş sorumlular polis memuru Mehmet Çelebi'den bu saldırının hesabı sorulacaktır. Yasaların tanımayanların hesap vereceği günler uzak değildir.

AYDIN ENGIN 10 AY HAPSE MAHKUM EDİLDİ

Politika Gazetesinin kapatılması ile amaçlanan, ilerciler basının susturulmasıydı. Gazetede yayınlanan bir yazı için Aydın Engin'in de 10 aya mahkum edilmesi, Yazışmaları Müdürünün para cezasına çarptırılması da aynı amacı taşıyor. Bütün bunlar, tekeller muhalefet edemeyecek bir suskunluk ortamının zorla yaratılması çabalarının adım adım irmandanılan parçaları. Tekeller, faşist saldırıyla birlikte sirdürükleri antidemokratik saldırılarını da gültüğe yönelttiler. Mucadele hedeflerinin peşinde koşuyorlar, bütün bunlar işlemeççi kitlelerin sindirilmesiyle yetmeyeceği gibi, bu kitlelerin sesi ilerciler-sol basının susturulmasına da yetmeyecektir. Mucadele geliyecek! Bütün baskıları göğüsleye göğüsleye... Bunun engellenemediği bugüne kadar hiç görülmedi. Bundan sonra da görülmeyecek.

DIYARBAKIR TABİB ODASI BAŞILDI, KAPATILDI

"GECE KARTALI" İŞBAŞINDA...

TIP Sarıgöl İlçe Merkezi kapısı kırılarak arandı.

MANİSA- Kahramanmaraş katliamında Maraş Emniyet Amirliği yapan kişinin Manisa Emniyet Amirliğine atanmasından sonra Manisa il ve ilçelerinde emniyet müdürlüklerinde geniş değişiklikler yapıldı, yeni ve MHP'li oldukları bilinen görevliler kilit noktalara yerleştirildi.

Sarıgöl ilçesinde kendilerine "Gece Kartalı" adını takan polisler ilercilerin oturduğu yerleri kapattı, kilit ve keyfi arama, gözaltına almaları halkı yıldırmaya çalışıyor. Bu baskılar sonucu bugüne dek onbeş yakın kahve kapatıldı.

Bu "Gece Kartalı" faşist görevliler, bir süre önce de TIP Sarıgöl İlçe Merkezinin kapısını kırarak içeri girdiler. TIP İlçe Sekreteri de, evi ve matbaası arandıktan sonra gözaltına alındı. Bu yasadışı baskıları protesto eden TIP İlçe Başkanlığı, şunları söyledi:

"Polis ekibinin partizimle gültüğe girip arama yapması aslında aslanlık değildir. İşkencecileri ve arkalarındaki kottukları bildiğimiz gibi Partimize girenlere de biliyoruz. Oyunları bozacağız!"

DIYARBAKIR- Diyarbakir Tabip Odası, bir olağan toplantı sırasında basılarak, belgesiz, gerekçesiz faaliyetten alıkondu. Sıkıyönetim görevlileri, olay sırasında Oda'dakilere, "Bundan sonra toplantı yaptığınız takdirde gözaltına alınırsınız" yolu "uyarı"larda bulundular.

TTB Merkez Konseyi Başkanı Erdal Atabek, Diyarbakir Sıkıyönetim Komutanlığı'ndan faaliyetten alıkonma gerekçesini sordu. Atabek, Tabip Odalarının yasaya göre kurulduğunu ve kamu hizmeti yapan kuruluşlar olarak faaliyetleri durunca kamu hizmetlerinin de duracağını belirtti. 12 Mart döneminde bile bu türden uygulamalarla karşılaşmadığını hatırlatan Atabek, olayı kınadı.

Diyarbakir Tabip Odasının basılması, irkçi, faşist, gerici görüşleriyle bilinen ve tabiiikle bağdaşmayan tutumu yüzünden Tabip Odasının hakkında kovuşturma açılan Diyarbakir Tip Fakültesi Dekanı'nın ihbarının yolaçması olabileceği belirtiliyor.

MHP'LI "ALBAY" BAŞMUAVİN,

ILERICİ ÖĞRETMENLER KİYİLİYOR!

BUCA- Buca Eğitim Enstitüsü'ndeki görevli 84 öğretmen kıyımına uğradı. 84 öğretmenin, okul kantininde düzenlenmek istedikleri basın toplantısı, okul müdürünün çağrısıyla gelen polislerce engellenmek istendi ve dört öğretmen ile bir grup öğrenci gözaltına alındı. Polis ve jandarmazorla okuldan çıkarılan öğretmenler, yapıtları açıkladılar. Buca Eğitim Enstitüsü'nün kapatılması konusunda şu bilgileri verdiler:

"Okula müdür vekili olarak atanan İbrahim Yaprak teşkilî bir faşistler, "Müdür başmuavini Bilrol Çazalan MHP'lidir. Partide 'albay' rütbesine yükselmiştir. Bu kişiyi MHP'li Saffet Çelik, Bakı Kaçar, Nurettin Temiz ve Mehmet Piril adlı subukalı kişiler tutumaktadır.

"Ayrıca okula 30 faşist öğretmen alınmış, bununla birlikte güreç takımı adı altında çok sayıda faşist militan okula yerleştirilmiştir."

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİ DE POLİS ARŞIVİ İÇİN İŞLENİYOR!

İZMİR- İzmir'de Tarih direnişinin ardından ilan edilen Sıkıyönetim, "varlığı'nı günden güne daha çok duyuruyor. Sıkıyönetim iznine bağlı olmayan toplantılar formalitelerle boğularak engelleniyor, salon sahiplerinin sıkıyönetimin izni olmaksızın salon kiralamaları yasa dışı oluyor.

Ev aramaları, dernek ve sendikaların baskınları da son günlerde yoğunlaştırılmaya devam ediyor. Astar-İş Bölge temsilcisi evinden alınıp götürüldü. Maden-İş Sendikası geçeyarası işçide kimse yokken asherler tarafından kapıları kırılarak arandı, eşyaları tahrip edildi.

Öte yandan, hiçbir yasal dayanağı olmayan gerici bir uygulama İzmir'de yürürlüğe kondu. Sıkıyönetim Komutanının emriyle ortaöğretim kurumlarındaki bütün öğrencilerin fotoğrafları çekiliyor. Ortaokul öğrencilerinin bile polise arşivlerinde işlenmesi önlenmiş gibi bu davranışın yasal ve haki gerekçelerden yoksun oluşu bir yasa, faşist rejimleri hatırlattığı apaçıktır!

TRABZON

"DEMOKRATİK PLATFORM" FAŞİZMİ EZECEKTİR!..

Trabzon'da Mart ayı başından beri ilerciler, devrimci gençlik örgütleri ve sendikalar üzerindeki baskısını artıran polis, faşist kitlelere açıkça zemin hazırlıyor. 10 Mart'ta Zeki Öztürk'ün faşist caniler tarafından açıkça katledilmesiyle tirmanışa geçen terör, Kahraman Ezber ve eli ilercilerin katledilmesiyle tıme kazandı. KTÜ Senatosu öğrenime süresiz ara vermek zorunda kaldı.

Terörü tek içine kaydıran faşistler, TOB-DER lokalini bombaladılar. MHP'nin ve çarşı karakolunun hemen yakınındaki Sosyal-İş, Tek Ges-İş ve Likat-İş sendikalarını geceyarısı girerek, işyerlerini, televizyon ve diğer demirbaş eşyaları çalıp tahrip ettiler. Ardından YSE-İş binası kundaklandı. Saldırıları, sendika binasına bir de "sol" sloganlarla dolu dizmece bir bildiri bıraktılar. Gene, TOB-DER eski başkanı Bekir Cebeci'ye ait ve ilerciler yayınlara satan Çağdaş Kitabevi bombalandı. Bir kişi öldü. Yeni atanan emniyet müdürü, bütün bu saldırıları kamuoyunda çarşırcın, sendika yöneticilerinin şikayetlerine, "Kendi içimizden birisi yolsuzluğunu örtmek için yapmıştır" yanıtını veriyordu.

Aynı güvenlik kuvvetleri, 5 Nisan'da Ciresun'daki "Faşizme karşı demokrasi miting'i"ne katılmak için yola çıkan 55 ilerciler genici gerekçesiz gözaltına aldı. İkinci Şubede işkenceye uğratılan gençlerden 50'si serbest bırakıldı, 5'i de "söz sabaikalsınız herhalde" denilerek tutuldu.

DISK'in ve demokras güçlerinin 1 Mayıs'ta Trabzon'da da kutlama karan almasından panik kapılan gerici-faşist güçler, tek çare olarak yıldırma yolunu görüyorlar.

Ne var ki, Trabzon'da ilerciler, demokratik, devrimci, sosyalist güçler, baskı ve teröre karşı Demokratik Platform'u oluşturdu. Sosyal-İş, Tek Ges-İş, Genel-İş, TOB-DER, TMMOB, TUS-DER, TUM-DER, Genç Öncüler, İlerici Gençler, SGB, Genç Sosyalistler, DEV-GÖR, CHP Gençlik Kolları, KTÜ MEM-DER, Halkevi, Tim Zer-Bank-Der, Emekçi-Der AS-DER, Kdz. Kadınlar Derneği tarafından oluşturulan Demokratik Platform, çok önemli bir dizi görevle karşı karşıya!..

«Asya, barış ve işbirliği bölgesi olmalıdır»

YENİ DELHİ BARİŞ VE GÜVENLİK KONFERANSI SONUÇ BELGESİ

23-24 Mart tarihlerinde Yeni Delhi'de yapılan ve Türkiye başçılığında temsilci Orhan Taylan ile Türkiye İşçi Partisi üyesi M.Ufuk Güldemir'in katıldığı "Asya'da Barış ve Güvenlik Konferansı" Sonuç Belgesi yayımlandı. Belge'de, emperyalist askeri gücün büyüdüğüne ve özellikle Hint Okyanusu ile İran Körfezi'nde ABD askeri güçlerinin yoğunlaşmakta olduğuna dikkat çekildi. Bu askeri yığınların Vietnam'a yönelik bir saldırı zeminini oluşturduğu vurgulandı. Avrupa'ya yeni nükleer silahlar dayatılmasıyla, emperyalizmin tüm dünyada askeri üstünlük kurma amacının bir kez daha ortaya çıktığı belirtilen Sonuç Belgesi'nde, ABD'nin Asya'daki niyetleri şöyle dile getirildi:

"Hint Okyanusu ve Ortadoğu'ya yönelikmiş bulunan ani müdahale ordusu, ulusların işlerine karışmayı amaçlayan demokratik hükümetlerin deş-

tilmesinde, devrim ve bağımsızlık hareketlerinin bastırılmasında her an kullanılacak üzere hazır bekletilmektedir.

"ABD'nin bölgedeki çıkarlarına yönelik amaçları, bölge halklarının kendi kaderlerini tayin etme ve öz kaynaklarından istedikleri biçimde yaşarınma haklarını tehdit etmektedir. Söz konusu ABD doktrin, ulusların bağımsızlık ve bütünlük ilkelere ile tam bir çelişki içindedir.

"Bu Konferansa katılanlar, ABD ve Çin tarafından Pakistan'a yapılan askeri yardımın Hindistan ve diğer komşu ülkeleri tehdit etmeye yönelik olduğunu onaylamaktadırlar. Bu açıdan ABD ve Çin işbirliği, salt Asya'yı değil, tüm dünya barışını ciddi bir şekilde tehdit etmektedir."

Sonuç Belgesi'nde ayrıca, Konferansa katılanların, emperyalistlerin Afganistan'ın işlerine ve bütünlüğüne müdahale etmeyeceklerine güvence vermeleri koşuluyla, Afganistan sorunuyla şıyalı çözümlerin bulunabileceği inancında oldukları, Diego Garcia adasındaki ve bölgedeki diğer ABD üslerinin millitarizasyonuna şiddetle karşı çıktıkları, nükleer savaş gemilerinin bölgeye gönderilmesini kaygıyla izledikleri belirtilerek, şu görüşlere yer verildi:

"Tarih, sosyalist ülkelerin ve Sovyetler Birliği'nin baskı altındaki halkların ulusal bağımsızlıklarını ve barış içinde yaşamalarını sağlamaya çalıştıkları ve onların sadık birer dostu olduklarını sürekli kanıtlamaktadır.

"Asya halklarının barışa gereksinimi vardır. Onların yaşamsal önem taşıyan gereksinimleri, ancak emperyalist müdahale politikası terk edildiğinde, bage-monyacılık sona erdiğinde, silahların yarışı bırakıldığında, genel ve tam silahsızlanma sağlandığında karşılanabilir."

"Konferansa katılanlar, Helsinki Konferansı Sonuç Belgesi'nde belirtilen demokratik ilkelere Asya'ya barış ve güvenliği sağlanmasına için temel oluşturulacağı kanısındadırlar."

Sonuç Belgesi dahasına şu çağrıyla son buldu:

DÜNYA GENÇLİĞİNİN ANTIEMPERYALİST BİRLİĞİNİN SİMGESİ

24 NİSAN

Dünya demokratik ve ilerici gençlik hareketleri, 1980 24 Nisanını, "gençlik, antiemperyalist birlik ve dayanışma günü olarak 33. kez kutluyor.

Dünya demokratik gençliğin temsilcisi Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu mücadele aircinde, Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadeleleri ile dünya gençliğinin dayanışmasına büyük özen gösterilmiştir.

2. Dünya Savaşı sonrası yıllar, bu kataların halklarının ve gençliğin emperyalist egemenliğe, sömürgeçliğe, yeni sömürgeçliğe karşı mücadelelerini yükselmesine sahne olmuştur. Dünya gençliğinin antiemperyalist kurtuluş hareketleriyle dayanışmasının somutlanması doğrultusunda kararlar alınmak üzere, 1948 Şubatında Kalküta'da 19 ülkeden 38 gençlik ve öğrenci örgütü temsilcilerinin katıldığı bir konferans toplandı. Konferansa katılanlar kararlarında şu noktayı belirttiler: "Bizim mücadelemliz (ulusal bağımsızlık ve demokratik mücadele) bütün dünyanın barış ve demokrasî güçleriyle omuz omuza sürdürülen bir mücadeledir ve bu, ortak düşmana, emperyalizme karşı yöneltilmiştir."

Konferansa katılanlar, 21 Şubatı, sömürge rejimlerine karşı savaşan gençlik dayanışma günü olarak ilan ettiler. DDGF, ilerici gençlik ve öğrenci kuruluşları 21 Şubatı, sömürgeçlikle ve ırkçılıkla mücadele günü olarak kutlamaya başladılar. Emperyalizmin ve gericiğin kanlı suçlarına karşı öfkeye dolmuş protestolarını haykurdılar.

1954 Ağustosunda toplanan Federasyon Meclisi, federasyonun ulusal bağımsızlık ve özgür gelişmenin sağlanmasına için mücadele veren halklar ve gençler dayanışmasının geliştirilmesine yönelik

"Tüm barışsever güçlere, sürekli gelişmekte olan ABD askeri gücüne karşı harekete geçmeye yönelmeleri için çağrıda bulunuyoruz.

"Asya, Afrika, Avustralya ve diğer kıtalarındaki ulusal barış ve dayanışma komitelerini, sendikalarını, din ve gençlik örgütlerini ve bunun yanı sıra uluslararası gayrimens örgütleri Hint Okyanusu ve İran Körfezi'ndeki ABD askeri gücüne karşı kampanya başlatmaya çağırıyoruz.

"Başlangıç olarak 5-12 Nisan'ı ABD askeri üslerinin boşaltılması ve Hint Okyanusu ile İran Körfezi'ndeki ABD deniz gücünün bölgeden çıkarılması amacıyla mücadele haftası olarak ilan ederiz.

"Asya barış ve işbirliği bölgesi değildir. Emperyalist askeri güçlerin gelişmesi durdurulmalıdır."

eylemlerine büyük değer verdi. Meclis, emperyalist yayılmacılığa ve işlerine müdahale politikasına karşı halkların kendi kaderlerini tayin etmeleri için sürdürdüğü mücadeleye vez vermeleri için gençliğe çağrıda bulundu.

Emperyalist devletlere, halkların ve gençliğin istemlerine karşı saldırgan yoğunlaşmışlığı soğuk savaş yıllarında, 2. Dünya Savaşının kalıntılarının tasfiyesine yönelik mücadele, DDGF'nin eylemleri arasında önemli bir yer tutuyordu. DDGF, dünyanın çeşitli bölgelerinde, batılı devletlerin sürvenel ve yayılmacı politikalarına karşı yığınal gösteriler düzenledi. Bu dönemde, 1955 Nisanında toplanan Bandung Konferansının kararlarını etkin bir biçimde duyurdu. Endonezya'nın başkanı, Bandung'ta bir araya gelen 29 Asya ve Afrika devletinin temsilcileri, insanlığın temel hak ve özgürlüklerine saygı gösterilmesi çağrısında bulunmuştu.

Dünya Demokratik Gençliği, "Bandung kararları"nın önemini belirlemesi için, 1957 başında, 25 Nisan'ı (Bandung Konferansının yıldönümünde) halkların etkili ve yayılmacılığa karşı ulusal bağımsızlık için verdikleri mücadeleye ve gençliğin uluslararası dayanışma günü olarak ilan ettiler.

O günden bu yana geçen 23 yıl içinde, dünya demokratik gençlik hareketi, gençliğin, antiemperyalist mücadeleye sürdüren halkların dayanışmasını somutlaştırarak etkin ve kitlesel eylemler gerçekleştirdi. Eylemler, gençliğin antiemperyalist bilinç ve dövüşkenliğini yükseltti, geliştirdi. 24 Nisanın anlamı, ve gençliğe ulaştırıldığı önemli mesaj, bugün de öneminden hiçbir şey kaybetmemiştir ve dünya gençliğinin mücadelesine ışık tutmaktadır.

IRAK'TA BAAS REJİMİ

EMPERYALİZMİN YEDEK GÜCÜ MÜ?

Son haftalarda işbirlikçi-tekeliçli basın organlarında Irak'a özel bir önem verilmiş, İran ile Irak arasındaki gerilimin sürmesini, Suriye'deki gerici kırpanmalarda Irak'ın kırkırtıcı rolünün açığa çıkması, bu ülkedeki gelişmelerin önemini artırıyor.

Baas yönetiminin özellikle 1977'den bu yana izlediği politika, ülkede gerici-baskıcı bir yönetimin yerleşmesine yol açtığı gibi, Irak'a Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'daki girişimleri için bir "yedek güç" konumunu kazandırdı. Baas yönetimi iyice palazlanan bürokratik-parazit bir burjuvaziye ve emperyalist çevrelerle işbirliğine dayanarak, ülke içinde işçi sınıfına, emekçi kitlelere, demokratik güçlere, özellikle Kürt ulusal hareketine karşı baskıcı bir politikaya yöneldi. Baas yönetiminin emperyalist çevrelerle işbirliği, bu ülkelerin antiemperyalist Arap kurtuluş hareketini bölme, Filistin kurtuluş hareketini yaltıma, gerici rejimleri güçlendirme planları için bir araç olarak kullanıldığını sağlıyor.

Bu politika, özellikle, Irak Komünist Partisi'nin de katılımıyla oluşan Ulusal Cephe'yi, Baas Partisi'nin tekelindeki bir tek-parti rejiminin aracı haline getirmeye yöneldi. Keskin bir antikomünist kampanya 1977'den başlayarak yoğunlaştırıldı. Mayıs 1978'te 31 asker ve sivil komünist devrimci-demokratın idamı, binlerce Kürt ve Arap komünistlerle demokratların tutuklanmasıyla bu kampanya yeni bir aşamaya ulaştı. Kampanya, giderek rejime muhalefet eden tüm ilerici-ulusal güçlerin baskı altına alınmasıyla gelişti. Grevler yasaklandı, binlerce işçi tutuklandı yine binlerce suçsuz insan haksız mahkeme kararlarıyla idama mahkum edildi.

Kürt ulusal sorununda da koyu şovenist bir tutum izlendi. Bölgede bilincli bir Araplaşırma ve "Baaslaşırma" politikasına yöneldi. "Özerk" bölgedeki Kürt-ayrıklık yönetim organları bölgeden söküldü, binlerce Kürt yurtlarından, evlerinden atıldı, Irak Kürdistan'ı yeniden bir işgal bölgesi görünümüne sokuldu. Kürt halkının görüşlerini dile getirebilecek yasal yollar kapatıldı, sendikaların Kürdistan bölümleri birer birer tasfiye edildi. Kürdistan daha da geri bir ekonomik yaşama mahkum edildi.

Öte yandan ülkenin artan petrol gelirinin büyük bölümü baskı aygıtının, gizli servislerin güçlendirilmesine aktarıldı. Petrol gelirleri, ya da politik amaçlı yardımlar aracılığıyla, ya da kapitalist ülkeler bankalarına aktarılan yatırım ve rüşvetlerle yurt dışına taşındı. Örneğin siyonist devlet Fransız devlet başkanı Chirac'ın kampanyasına milyonlarca dolar harcandı. Dahası, iflasın eşliğindeki kapitalist işletmelerini kurtarma amaçlı dev sipariş anlaşmalarıyla devlet gelirleri sermayeye peşkeş çekildi. Kalkınma planının öngördüğü yatırımların yüzde 90'ı kapitalist şirketlere ve uluslararası tekelere ihale edildi.

Bu politikanın palazlandığı ve devlet yönetimine giderek egemen olduğu, işbirlikçi bürokratik-parazit burjuvazinin çıkarları, Irak'ı, Arap ulusal cephesindeki bölünmenin başlıca faktörlerinden biri haline getirdi. Camp David anlaşmasına karşı oluşan Kararlılık Cephesi'nin güçlendirmek yerine Irak, Mısır'ın boykot edilmesiyne sınırlı bir "en az direniş" çizgisini benimsedi. İran devrimiyne ilişkiler bilincli olarak gerileştirildi. Afganistan ve Etyopya'daki halk devrimlerine karşı düşmanca bir tutum takınıldı. Bir yandan Amerikan S. filosu Basra Körfezine sokulduken, diğer yandan da, Baas, Suudi Arabistan'la yakınlaşma, onunla "güvenlik" anlaşmaları bağlama politikasına yöneldi. FKÖ için iftiraya dayalı bir politika izledi.

Baas yönetiminin emperyalizmle ekonomik ve politik ilişkileri, son zamanlarda Fransa'dan başka FAC, İtalya, İspanya, Brezilya gibi ülkelerde de büyük silah siparişleri bağlama poyutuna ulaştı.

Irak Komünist Partisi, ülkedeki bu gelişmeleri, bütünsel bir ekonomik, politik, toplumsal bunalmın derinleşmesi ve bunun sonucunda gerici rejime karşı muhalefet cephesinin tabanının daha da genişlemesi olarak değerlendirdiyor. Arap ya da Kürt tüm yurtsever, demokrat, ilerici güçler, muhalefet saflarında birleşiyor. Bu koşullarda İKP, ülkede devrim sürecinin görevlerini yerine getirmek üzere tüm halkı, tüm muhalefet güçlerini tek bir demokratik ulusal cepheye birleştirmeyi öngörüyor. Demokratik ulusal cephenin programının gerçekleştirilmesinin ise bütünüyle, en geniş halk kitlelerinin bütün alanlarda ve çeşitli biçimlerde yükselteceği devrimci mücadeleye bağlı olduğunu vurguluyor.

ABD - emperyalizmin Ortadoğu, İran ve körfez ülkelerine baskısı arttıkça, sözkonusu hedefler yönünde uygulamaya çalıştığı saldırı planları için Türkiye'yi bir aşırma tahtası olarak kullanma girişimleri de yoğunlaşmaktadır. ABD'nin yetkili çevreleri Türkiye'deki bazı işlerin bu amaçla kullanılabilmesi için Ankara'ya baskı yaptıklarını açıkça belirtmişlerdir. Demirel İktidarının, Washington'un İran ve körfez ülkelerine girişebileceği herhangi bir saldırı için Türkiye'deki üslerden yararlanmasına izin vermek netyetinde olmadıkları her fırsatta yineleyip durması ise bu konuda ABD tarafından sürekli baskı altında tutulduğu yönündeki kuşkuhanı güçlendirmektedir.

• hüseyin baş

TÜRKİYE YOL AYRIMINDA

DEMİREL azınlık hükümetinin iktidara geldiğinden bu yana, ilkeyi şartırcı bir hız ve beceriyle yeniden ABD ve NATO'nun "ileri karakolu" durumuna sokması, Orta ve Yakındoğulu komşularımızı olduğu gibi 3. Dünya ve sosyalist ülkeler topluluğuna da önemli ölçüde tedirgin ettiği gözden kaçmamaktadır. Ankara'nın aksi yöndeki teminatları giderek artan bu tedirginliği ortadan kaldırmaya yetmemektedir. ABD'nin ve NATO'nun bölge ülkeleri yönündeki saldırgan politikası, onlara ilişkin ilişkiler içine girilen ülkeler de kuşkuyla bakılmasına yol açmaktadır. Demirel azınlık iktidarının iktidara gelmesi ABD'nin ve Batı'nın iradesi altına sokması Savunma İşbirliği Anlaşmasıyla ABD'ye önemli ödünler vermesi, NATO içinde yeniden aktif rolere heveslenen görüşmesi yukarıda sözü edilen kuşkuhanın somut belirtileri arasındadır. Gerçi bu belirtiler henüz politik sonuçlar olarak ortaya çıkmış değildir. Ancak ABD ve NATO'nun bölgedeki saldırgan politikasının daha üst aşamalara ulaşması halinde, Türkiye'yi de arından sürükleyerek onun, komşuları ve 3. Dünya ülkeleriyle ilişkilerini olumsuz yönde etkilemesi uzak bir olasılık olarak görünmektedir. ABD Başkanı Carter'ın İran'a karşı giriştiği baskı hareketinde "müttefikleri"ni de yanında görmek istemesi ve bunu, yerine getirilmesi gereken büyüklükte olarak ortaya koyması ABD ve NATO ile ilişkilerini iyice içi-dışlı duruma getiren Türkiye'yi şimdinden kuşkuhanı İran'a karşı karşıya getirmeye yolundadır. İktidara yakın gazetelerin yorumları sıklıkla bir biçimde İran devrim yönetime ağır eleştiriler yöneltilmektedir. Öte yandan yine iktidara yakın gazeteler, Tahran-Bağdat çatışması sonucu ortaya çıkan bazı sınırlı olayların elden geldiğince abartarak kamuoyunu İran'a karşı kızdırmaya çalışmaktadır.

KUŞKUSUZ ABD, İran ve Körfez ülkelerine karşı girişmeyi planladığı "askeri müdahale"yi haklı görecektir, ortamın yaratılması yönünde çaba harcaması da ihmal etmemektedir. Örneğin ABD'nin İran ve körfez ülkelerine silahlı müdahale de dahil olmak üzere her türlü baskı eylemine girişebileceğini resmen açıklamasına rağmen, Ankara'yı ziyarete eden ABD'li senatörler bu ülkelerin "Sovyet tehdidi" altında olduğunu söyleyebilmektedirler. Yine aynı şekilde, ABD'nin Hint Okyanusu'na aylardır yığıldığı deniz gücü gönderdi edilecek, bölgeye giren 400 deniz piyadeli bir Sovyet savaş gemisi tehdit unsuru olarak sunulmak istenmektedir.

ABD'nin İran'a karşı tutumunu sertleştirmesini salt Carter'ın seçim taktiğine bağlamak kanımızca yeterli değildir. ABD'nin baskıyı sürdürerek işi düpedüz askeri bir müdahaleye götürmesi olasılığı son derecede ciddi görünmektedir. Bölgede Sovyetler Birliği ve ABD'nin de belli ölçülerde taraf olabilecekleri bir çatışmada Türkiye, artına yüklenilen yeni bağımlılıkları böylece bir çatışmanın dışında nası kaçıracaktı?

ÖLKEMİZİN yaşamsal çıkarları açısından levedilikle yanıtlanması gereken soru budur.

"Parti ve Lenin hiç kandıysın.
Aca bu başlığın daha çok değer verir tarih ana"
Biz Lenin oluyormuz Parti demekle biz.
Parti diyorsun bu Lenin demekdir
aynı zamanda (V. Moysenka)

Bu yıl, Vladimir İlyiç Ulyanov Lenin'in doğumunun 110. ve devrimci çalışmalarına başlamasının 90. yılı. Leninizmin büyük gücü, koca bir yüzyıl tarafından aşındırılmadı, tersine üzerinden ne kadar uzun zaman geçsede de, yaşamsal önemini bir o kadar daha güçlendirdi.

Keskinlikle söylenebilir ki, bugüne dek hiç bir teori, hiç bir ideoloji Leninizmin gibi ağır bir anava tutulmamıştır, bu kadar sak ve çok yönlü denenmemiştir, doğruluğu bölümlene kaudatlamamıştır. 20. yüzyılın sonunda yapılabilecek genel değerlendirmeye, bu yüzyüda dünyanın Lenin'in öğütlediği biçimde döndüğünü, bugün Leninizmin tüm insanlığı yönlendiren en sağlam pusula olduğunu kesinlikle somutlayacaktır.

MARKSİZMİN ZENGİNLİĞİ ÜZERİNDE YÜKSELEN ESER: LENİNİZM

Lenin, Marksizmin muazzam zenginliğini özümseyerek, Marks ve Engels'in öğretisini daha yüksek gelişme düzeyine çıkardı. O, Marksizmi, temel ilkelerini sonuna kadar sadık kalarak yepyeni düşünce ve yapılarla zenginleştirdi. Bunu, Marks ve Engels tarafından yaratıcı ve durmadan gelişen bir öğreti olarak ortaya atılan Marksizmin özü istiyordu. Böylece Lenin, çok yönlü çalışmalarında hiç kimsenin yapamadığı işi yaptı: Marksizmin özünü sadık kalarak, onun yaratıcı ve yenilikçi ruhunu geliştirdi.

Artık-koskoca bir yüzyılın Leninizminin doğruluğunu kanıtlandığı günümüzde, ortaya çıkan sonuç şudur: Eğer Leninizmin tarafından yenileştirilip zenginleştirilmeyeydi, daha önemli bir gelişme aşamasına yükselmeyeydi, Marksizm, nasırlaşmış doğmaları ve ölü çemalar toplamları olarak kalırdı. SBKP MK'nin, V.I. Lenin'in 110. doğum yıldönümü nedeniyle kabul ettiği kararında, "Lenin'in ona katkılarını olmadan Marksizm yoktur, ve dışlanmaz" deniyor. Bu bölüde, çünkü Marksizm başka çağa, başka koşullarda yaratılmıştır. Bunun için emperyalizmin, savaşların ve devrimci hareketin yeni yükselişin, muaffer proletarya devriminin, savaşların ve devrimci hareketin gündüğü yeni sorunlara yanıt veremezdi. Devrimci mücadelelerin başınaına sağlamak için daha ilediği gerekliiyor.

Bu büyük girişkenliği Lenin gösterdi. O, Marksizmi yalnızca korumak, revizyonizm ve oportünizmin saldırılarına karşı savunmakla kalmadı, yeni tarihsel dönemde, savaşın yeni koşullarında işçi sınıfının en kudretli silahı haline getirdi.

DÜNYAMIZIN EN YICINSAL IDEOLOJİSİ: LENİNİZM

Lenin, Marksizmi geliştirdi, bütün alanlarına el attı. İşte bunun için işçilerinin öğretilmesine Marksizm-Leninizm deniyor. Marksizm-Leninizm tek ve bütünsel bir öğretiler. Lenin'in, "Marks'ın öğretisi çok güçlüdür, çünkü doğrudur" sözleri kendi öğretisi için de bütünüyle geçerlidir. Leninizmin gücü onun işçilerinin ve öteki emekçilerin çıkarlarına tamamiyle uygun olmasındadır. Leninizmin bilimselliği, sınıfsal özü ve devrimciliği, geniş halk yığınlarının umutları ve istekleriyle diyalektik birlik halinde bulunur. Leninizm bunun için dünyamızın en yicinsal ideolojisidir.

LENİNİZMİN DÜŞMANLARI

Çağımızda, iki karşıt sistem arasında kıyasıya bir ideolojik mücadele yürütülmektedir. Bu mücadelelerin merkezinde Leninizm bulunuyor. Onun düşmanları, eski dünyaya karşı ve yeni dünyanın kurulması için mücadelede oynadığı rolü, taşıdığı önemi iyi anıyorlar. Bunun için tüm saldırılarını, Leninizme yöneltiliyorlar. Hatta bu saldırıların, burjuva ideolojisi, sosyal demokrasi, sağ ve sol revizyonizm arasında bir ittifak kurulmuştur. Tümül birde Leninizmi gözden düşürmeye, gerçek sosyalizme çamur atmaya, Lenin'in yüce tarihsel davasını küçümseyip yadsınmaya çalışıyorlar. Böylece onlar işçi sınıfının elinden en büyük silahını almaya, devrimci hareketi öderaz bırakmaya, sosyalist toplumu terden sırtını kaleyi içten çökertmeye yelteniyorlar.

Bugün burjuva ideolojileri ile revizyonistler Marksizmi, Leninizmin karşısına koyuyorlar. Hatta onlar Leninizmi,

Marksizme ters bir öğreti olarak göstermek için Marksizmi "savunuyorlar". Aslında bu düşmanlar, Marksizmin tüm temel ilkelerini yadsınan, devrimci ruhunu çıkartıp atan, onu liberal bir burjuva doktrinine dönüştürmeye çalışan tuva atlardır.

Leninizme karşı bir başka tehlikeli deney de Marksizmin çoğulculuğu adı verilen deneydir. Burjuva ideologların bir çoğu ve revizyonistler Leninizme karşı olmadıklarını, onu yadsımadıklarını söylüyorlar, ancak Leninizmin yerel bir olay "Marksizmin Rusya'ya özgü akımı" olduğunu iddia ediyorlar. Bu yüzden Leninizmin başka ülkeler için, hele Batı Avrupa için geçerli olmadığı öne sürüyorlar. Bu temel üzerine kurulan "Avrupa Komünizmi"ni sırtı ucı Leninizme ve gerçek sosyalizme yönelikler.

Sol revizyonistler ise Marksizmin Leninizmin bütünselliğini gözden kaçırıyorlar, onu istendikleri bir bölüme çıkarıp alabilecek gerçekleri bütünü haline dönüştürmeye çalışıyorlar. Kendi macerası çizgiğini geçersizliğini kanıtlamak için Lenin'in öğretisinin özgül yanlarını geliştirmeye, genel yanlarını ise yadsınmaya yelteniyorlar. Sağ revizyonistler ve burjuva ideologlar gibi, onlar da Leninist öğretinin "Rusya ve benzeri ülkeler için geçerli" olduğunu, sömürge ve bağımlı ülkeler için aynı öğretinin geçerli olmayacağını ileri sürüyorlar.

Leninizmin ve gerçek sosyalizmin büyük kazanımları, tüm ülkelerden emekçilerin emperyalizme karşı baskı, demokrasi ve sosyalizm için verdikleri mücadelede namuslu milyonların gözlerini açıyor, onlara doğru yolu gösteriyor.

Bulgaristan Komünist Partisi MK Birinci Sekreteri Todov Jivkov, 1978 yılında Sofya'da düzenlenen uluslararası teorik konferansta şunları diyor:

"Bir zamanlar Lenin'i Marks'a karşı çıkarmada denemesinde bulunurlar vardı. Şimdi de güya Marks ve Marksizm adına, güya mücadelelerin çıkarları adına Lenin ve Leninizmi'den vazgeçmemiz gerektiği söyleniyorlar. Sanki o yıllar ve günümüz arasında, işçi sınıfı ve köleleştirilmiş insanlığın Marksizm-Leninizminin yüce bayrağı altında kazandığı, dünyanın hafızasını ve karakterini değiştiren o bir dizi tarihsel zafer değil de, birçok başarısızlık var.

"Bugünün komünistler kuşağı olan bizler Marks ve Lenin'e, Lenin'in Marks komünizmi uyguladığı yaklaşımlar uygulamamız gerektiğini bilincindeyiz. Ödevimiz, ilk öğretilerimiz Marks, Engels ve Lenin'in öğütlerini daha da geliştirmektir. Onlar bizi sınırlanmışlar, tersine bize yaratıcı özgürlüğü sağlıyorlar. Çünkü Marksizm-Leninizmin yaratıcı özü, bu öğretilere vazgeçmemiz değil, kimsen ya da bütünlüyle bu öğretiyi yeni ortamda ve koşullarda zenginleştirip geliştirmemiz gerekmektedir."

YORUYUŞ

Sahibi: Yürüylis Yayıncılık Ltd. Stü. adına NİHAT SARGIN • Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIC • Yazı İşleri Müdürü: Neset KOCABAYKOCU • Yönetim: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA Tel 17 45 81 • İstanbul Bürosu: Piyer-İtici Cad. 21/1 Cemberlitas - İSTANBUL Tel 26 35 67 • Avrupa Temsilciliği: Info-Türk Alarms 13/2 Square Wisler - 1040 Bruxelles BELÇİKA Tel 220 34 72 • İlan Koşulları: Arka kapak renkli 22.500 TL, Arka kapak siyah beyaz 18.000 TL, İÇ sayfalar sütun santimi 200 TL • Baskı: Daily News

• Abone Koşulları: Yıllık 400 TL, altı aylık 200 TL • Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM • Amerika: Yıllık 80 DM, altı aylık 40 DM • Avustralya-Japonya: Yıllık 100 DM, altı aylık 50 DM.

• Ödeme Adresi: • AVRUPA: Info-Türk Banka Hesabı: BBL 310-0148714-02 Bruxelles - BELÇİKA